

Ändringsförslag 3**Lars Patrick Berg, Jérôme Rivière**
för ID-gruppen**Betänkande****A9-0054/2019****David McAllister**Årsrapport om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken
(2019/2136(INI))**Alternativt förslag till resolution (artikel 181.3 i arbetsordningen) som ersätter ett förslag till resolution som inte avser lagstiftning A9-0054/2019****Europaparlamentets resolution om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken***Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,
- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av FN-stadgan och Helsingforslutakten från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) från 1975,
- med beaktande av Nordatlantiska fördraget från 1949 och EU:s och Natos gemensamma förklaring om samarbete av den 10 juli 2018,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om politisk ansvarighet¹,
- med beaktande av den globala strategin från 2016 för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 7 juni 2017 *En strategi för resiliens i EU:s yttre åtgärder* (JOIN(2017)0021),
- med beaktande av Sofiäförklaringen av den 17 maj 2018 och rådets slutsatser från den 26 juni 2018 och den 18 juni 2019 om utvidgningen och stabiliserings- och associeringsprocessen,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 70/1, ”Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling”, av den 25 september 2015,

¹ EUT C 210, 3.8.2010, s. 1.

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 genom vilken agendan för kvinnor, fred och säkerhet inrättades år 2000,
- med beaktande av sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017²,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0054/2019), och av följande skäl:
 - A. Parlamentet har en skyldighet och ett ansvar att ifrågasätta effektiviteten hos den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP).
 - B. I dag ser vi att när traditionella partner kliver ner från den globala arenan, ökar trycket på samarbeten och institutioner, och nya regionala makter vill göra sig gällande.
 - C. Islamismen utgör för närvarande en av de största utmaningar som hotar den allmänna säkerheten i Europa, och snabba, beslutsamma och samordnade åtgärder bör vidtas, såväl internt som externt.
 - D. De nationella parlamentens befogenheter inom deras egen utrikes- och säkerhetspolitik bör gå före allt annat och respekteras. En alltför ambitiös gemensam utrikespolitik skulle kunna underminera den europeiska säkerheten.
 - E. Världen står inför en global maktförskjutning när geopolitisk konkurrens tenderar att dominera utrikespolitiken, vilket ställer krav på kapacitet för snabba och lämpliga motåtgärder som tillhandahålls på bästa sätt genom befintliga strukturer.
 - F. Förtryck respektive massiv och okontrollerad migration är några av de främsta orsakerna till globala konflikter.
 - G. EU:s utvidgningspolitik är en bidragande orsak till instabilitet.
 - H. Viktiga avtal om vapenkontroll och nedrustning har kollapsat och ny teknik, till exempel digital teknik och autonoma vapen, har växt fram, vilket gör att nedrustning, vapenkontroll och icke-spridning bör stå i fokus för EU-medlemsstaternas utrikes- och säkerhetspolitik.
- 1. Europaparlamentet anser att EU-medlemsstaterna i större utsträckning bör stödja sig på handels- och utvecklingsinstrument.
- 2. Europaparlamentet betonar att EU-medlemsstaterna måste ändra sin strategi och föregripa i stället för att reagera på händelser och betonar vikten av att samarbeta med likasinnade strategiska partner för att försvara västliga värderingar.

²EUT C 356, 4.10.2018, s. 130.

3. Europaparlamentet erinrar om att de EU-ledda civila uppdragen är ineffektiva och uppmanar kommissionen att inleda en oberoende och öppen granskning av alla tidigare och nuvarande internationella civila och polisiära insatser och uppdrag.
4. Europaparlamentet anser att konfliktförebyggande, fredsbyggande och fredliga lösningar på utdragna konflikter, i synnerhet i EU:s omedelbara grannskap, bör vara EU-medlemsstaternas prioriteringar under de kommande åren.
5. Europaparlamentet påminner om att moderna demokratier kräver fullt fungerande lagstiftande organ, och understryker i detta sammanhang vikten av att stödja parlamentens arbete både på västra Balkan och i grannskapet.
6. Europaparlamentet erinrar om medlemsstaternas suveränitet och betonar behovet av en samarbetsinriktad utrikes- och säkerhetspolitik som inte är av tvingande karaktär.
7. Europaparlamentet efterlyser en trovärdig strategi för västra Balkan, som bör utesluta framtida utvidgningar till länder som Albanien, Bosnien och Hercegovina och Kosovo.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna till kapacitetsförstärkning och uppmuntran till samarbete och informationsutbyte för att inte statliga och icke-statliga aktörer från tredjeländer ska utöva fientligt inflytande i medlemsstaternas beslutsfattande.
9. Europaparlamentet erkänner att ett av de största hoten mot den europeiska säkerheten är massiv och okontrollerad migration, och parlamentet anser att denna fråga bör stå i centrum för medlemsstaternas utrikes- och säkerhetspolitik.
10. Europaparlamentet understryker det hot mot Europa som islamismen utgör och efterlyser en gemensam insats för att hantera denna utmaning, tillsammans med partner som Förenta staterna och Ryssland.
11. Europaparlamentet betonar att partnerskaps- och utvidgningsförfarandena med Turkiet måste upphöra, särskilt med tanke på de olagliga handlingar som pågår under det landets ledning, såsom invasionen av Syrien och Libyen samt den olagliga borringen på öterritorier i de suveräna staterna Cypern och Grekland.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till medlemsstaterna.

Or. en